

Εὐὸ ἀντὶ τῶν ὁποίων δύνῃμαι νὰ προμηθεύσω ἰσάριθμα ξίφη ἱππικῶ μετὰ τῶν λουριῶν αὐτῶν.

Παρακαλῶ, κύριε Συντάκτα, νὰ δώσητε τὴν πρέπουσαν δημοσιότητα εἰς τὴν πρότασίν μου ταύτην, διότι τὸ μόνον ὑπερ μὲ κινεῖ πρὸς τοῦτο εἶναι ὁ ζήλος μου καὶ ἡ ἐπιθυμία ὅπως συντελέσω εἰς τὴν ἀναζωπύρωσιν τοῦ στρατιωτικῶ πνεύματος τῶν τρυφερῶν ἀπογόνων τῶν Μαραθωνομάχων, οὓς ἀγαπῶ καὶ θαυμάζω, ὡς πρῶτην μαθητὴς τῶν κατωτέρων τάξεων τῆς ἐνταῦθα Realschule.

Ὁλος δούλος σας
FRANZ MULLER

Κατασκευαστὴς παιγνιδίων ἐν Νουρεμβέργῃ (Βαυαρία).

Ἐπαρχιακὰ

Κεφαλληνία 20 Νοεμβρίου 1875.

Βρεφοχτονία Κύριε Δήμαρχε! Βρεφοχτονία!

Σήμερα εἰς τὸ Δημαρχεῖόν μας παρεστάθη μία σκηνὴ ἀπὸ τρεῖς πλέον σπαραξικάρδιες.—Δέκα χιλιάδες πεντακόσια πενήντα μπαρμπουνάκια ἐπαρουσιάσθησαν ὅλα ἀντάμα ἐνώπιον τοῦ Δημάρχου μας κ' ἐκάμανε τὴν ἀκόλουθον ἐνστάσιν,

Κύριε Δήμαρχε, ζητοῦμε Δικαιοσύνη!
Τί ἐστάθηκε, λέει ὁ Δήμαρχος, τί ἐστάθηκε;
Βρεφοχτονία, Κ. Δήμαρχε! Βρεφοχτονία!
Δὲν ἐννοῶ. Ἐξηγηθῆτε καλῆτερα.

Μπα! Ἐχεις τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος ἐμπρὸς εἰς τὰ ἄμαρτια σου, καὶ δὲν ἐννοεῖς:—Ἰδὲς, εἴμαστε δέκα χιλιάδες πεντακόσια πενήντα μπαρμπουνάκια, καὶ ὅλα ἀντάμα δὲ ζυγιάζουμε οὐδὲ κἀν μιὰ λίτρα γιατί πουλοῦνε σκάρσο στὸ μαρκάτο! καὶ σὲ τοῦτο, Κ. Δήμαρχε, δὲν ἠβλόπεις βρεφοχτονίαν; Ἄν ἤθελε μᾶς ἀφήσουνε δύο μῆνας ἀκόμη, ἤθελε χαροῦμε κ' ἐμεῖς ἕνα λίγο τὴν ὑπαρξί μας καὶ ἤθελε δώσουμε καὶ στὸν τόπον, ἀντὶς γιὰ μιὰ, εἴκοσι λίτρες ψάρι.

«Μὰ λοιπὸν τί μπορῶ νὰ κάμω γι' ἀγάπη σας;»

Ἐκεῖνο ποῦ ἐγενότουε κ' ἐπὶ Ἄγγλων. Νὰ ἐμποδίσετε τοὺς ψαράδες νὰ βρεφοχτονοῦνε στὴ θάλασσα.

Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι ἔχετε δίκην, εἶπεν ὁ Δήμαρχος, μὰ τῶρα ἀλλάξανε οἱ καιροὶ τῶρα εἶνε τὸ σύστημα ποῦ φταίει, δὲν εἶμ' ἐγώ.—Ἰδέτε. Οἱ ψαράδες σήμερα ἔχουνε ψῆφο! καὶ κάθε τρεῖς μῆνες μᾶς χρειάζεται ἡ ψῆφός τους Τί νὰ γένη!

Νὰ γένη (Μὰ ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐφωνάχθηκε πῶς ὁ ταβᾶς ἦταν ἕτοιμος, κ' ἐχρειάσθηκε νὰ πᾶνε μὲ τὸν ἀφέντη τους.)

Τὰ καυμένα! Ἐκάναν' πονόκαρδο!

Ἄν. Α.

Σ Κ Ν Ι Η Σ

Διὰ τοῦ θριάμβου τῶν δογμάτων τοῦ «Τίς πταίει;» κατορθώσαμεν νὰ ἐγκλιματίσωμεν παρ' ἡμῖν τὸ ἀγγλικὸν

«ὁ βασιλεὺς βασιλεύει ἀλλὰ δὲν κυβερνᾷ» χάρις ὅμως εἰς τὸ μυστικὸν πρωτόκολλον τῶν τριῶν συμμάχων ἀπεκτήσαμεν καὶ ἕτερον ὅπως πρωτοφανὲς προῖόν, πρωθυπουργὸν πρωθυπουργεῦοντα ἀλλὰ μὴ κυβερνῶντα. Τὸ νέον τοῦτο συνταγματικὸν ἔθιμον καθιερώθη προχθὲς πανηγυρικῶς ἐν τῇ συζητήσει τοῦ προϋπολογισμοῦ.

* *

Πρὸς ἀποφυγὴν περιττῶν ταπεινώσεων τοῦ οὔτω πρωθυπουργεῦοντος, νομίζομεν ὅτι καλὸν ἦθελεν εἶναι, πρὸ τῆς δημοσίας συνεδριάσεως ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, νὰ συνέρχωνται οἱ τρεῖς σύμμαχοι εἰς ἰδιαιτέρον προεδύλιον ἵνα ἀποφασίζωσι κεκλεισμένων τῶν θυρῶν τὰ καθημερινὰ λύτρα, ἀνθ' ὧν ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ ζήσῃ.

* *

Ὁ ἀξιότιμος κ. Παπαμιχαλόπουλος, ζητῶν νὰ δικαιολογήσῃ τὰς παρελθούσας ὑπερβάσεις του, καταρχᾶται ἀγορεύων τῆς φράσεως: «Ἐπιέσθη ἠθικῶς». Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι ἦθελεν ἐκφρασθῆ ἀκριβέστερον λέγων ὅτι ἐπιέσθη ἀνηθικῶς.

* *

Οἱ μονάρχαι πρὸ τοῦ συντάγματος ἔλεγον «βασιλεὺς ἐλέφ Θεοῦ», οὔτω νομίζομεν ὅτι καὶ ὁ κ. Κουμουνοῦρος δύναται νὰ ὀνομασθῆ ἀπὸ τινων ἡμερῶν «ὑπουργὸς ἐλέφ τῆς ἀντιπολιτεύσεως»..

* *

Τοῦ κ. Δεληγεώργη ἡ πολιτικὴ δεινότης συνίσταται κυρίως εἰς τοῦτο, ὅτι διακρίνει τὸ ἐκάστοτε ἐπικρατοῦν πνεῦμα τῆς κοινῆς γνώμης καὶ ἀνοίγει εὐθὺς εἰς τὸν ἄνεμον τοῦτον τὰ ἰστία του. Ἡ καταδίωξις τῆς βουλγαρικῆς συμμορίας κατέστη σήμερον δι' αὐτὸν ἕτερον Λαύριν· οὐδόλως τὸν μεμφόμεθα διὰ τοῦτο, εὐχόμεθα ὅμως ἡ δευτέρα αὕτη ἐπιχείρησις νὰ δώσῃ ἠθικὰ μερίσματα ἀνώτερα τῶν τῆς πρώτης.

* *

Ὅπως πρὸ διετίας μεταλλευτικῆ, οὔτω σήμερον μαστίζει τὰς Ἀθήνας ζυθοπωλικὴ ἐπιζωοτία. Εἰς τῶν ἰδρυτῶν τοιοῦτου καταστήματος θέλων νὰ διακριθῆ ὅπως οὐδέποτε τῶν συναδέλφων του ἐπενόησε νὰ ἐξελληνίσῃ τὸν κατάλογον τῶν φαγητῶν καὶ τῶν ποτῶν. Οὔτω ποτόν τι ὠνόμασε πεντάκρατον καὶ κρύόν τι φαγητὸν πάκιον. Τὸ κακὸν εἶναι ὅτι οὐ μόνον ἐκ τοῦ ὀνόματος ἀλλὰ καὶ ἀφοῦ φάγη καὶ πῖνῃ τις ἐκ τῶν ἀνωτέρω οὐδόλως ἐννοεῖ ὅτι πρόκειται περὶ punch καὶ φιλέτου. Τὸν κύριον τοῦτον συμβουλευόμεν τὰ μὲν ὀνόματα νὰ μεταφράζῃ ὅσον θέλει, τὴν γεῦσιν ὅμως καὶ τὴν ποιότητα τῶν φαγητῶν του ν' ἀφίνη ἀμετάφραστον.

* *

Ἡ ἐφημερὶς ἡμῶν ἔχει εἰς τὴν θύραν τοῦ γραφείου αὐτῆς ὄπην, ἵνα ῥίπτῃ ὁ βουλόμενος εἰς τὸ κιβώτιον τὰ προῖόντα τῆς εὐφύιας του. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ «Ἀσμοδαῖος», ὅσον καὶ ἂν ὑποθεθῆ καλοστόμαχος, ἀδυνατεῖ νὰ χωνεύσῃ οἰανδήποτε προσφερομένην αὐτῷ τροφήν, ἐν μέρος αὐτῆς